Revolution Fanzine

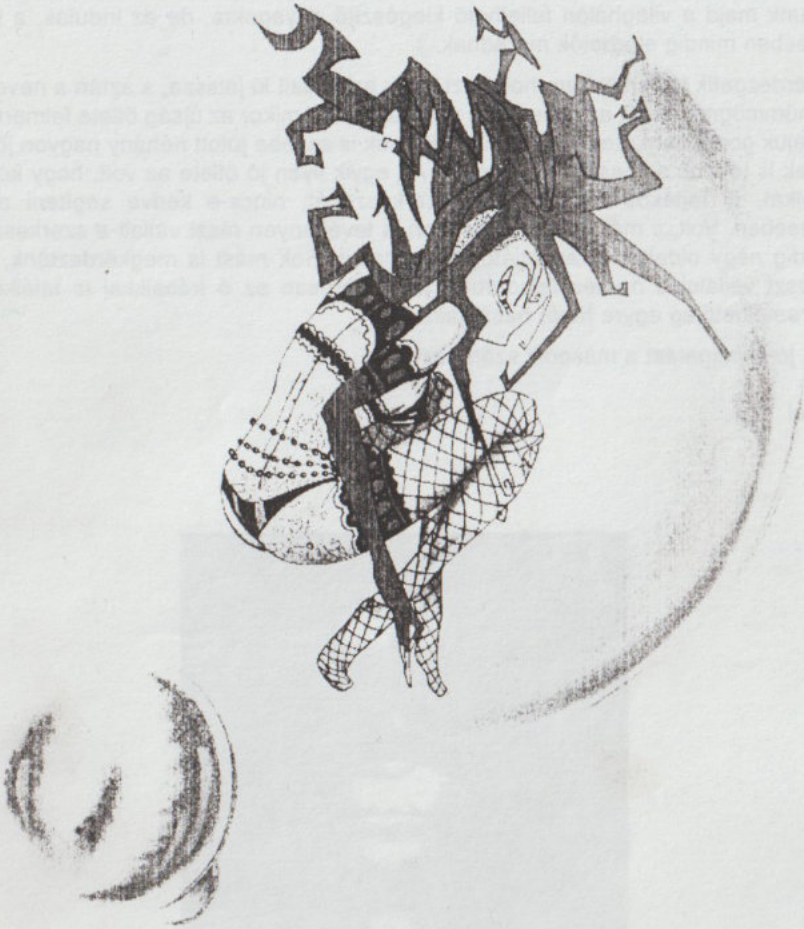

Electro - Industrial - Dark

Zenék, Gondolatok, Arcok

1. évfolyam, 2. szám 2002. október 22.

Bevezető gondolatok

Kezdetben vala a Bakterház. Aztán hirtelen megnőtt, és lett belőle Forradalmi Este (á la rEvolution Party). Most meg ez az újság. És még nincs vége...

Hogy miért? Mert vannak olyan zenék, melyeket kevesen ismernek, s ezekhez kapcsolódva olyan szubkultúrák, amiket viszont sokan, de rosszul ismernek. És vagyunk mi, akik szeretnénk, ha ez a helyzet változna. Ezért a bulik, s ezért az újság.

Az Interneten persze sok információhoz hozzá lehet férni, de hát nem mindenki éri el. Ráadásul, az ott fellelt információt nem lehet kézbe venni, villamoson, buszon olvasgatni, odaadni másoknak. A papír még mindig egyszerűbben elérhető és jobban hozzáférhető, mint a csúcstechnika. Persze minden nem fér el erre a néhány oldalra, s ezért mi is gyakran hivatkozunk majd a világhálón fellelhető kiegészítő anyagokra, de az indulás, a magvak, nyomtatásban mindig elérhetők maradnak.

Sokan kérdezgetik bulik közben, hogy ezt vagy azt a dalt ki játssza, s aztán a nevet meghallván hümmögnek kicsit az ismeretlen név hallatán. Amikor az újság ötlete felmerült, elsősorban rájuk gondoltam, de aztán Serial Killernek is eszébe jutott néhány nagyon jó gondolat, s ezek is tovább színesítették a képet. Az egyik ilyen jó ötlete az volt, hogy kérdezzük meg Gelkát, a Tajtékos Lapok íróját, szerkesztőjét, nincs-e kedve segíteni az újság elkészítésében. Volt, s már az első számban is tevékenyen részt vállalt a szerkesztésben. Most pedig négy oldalon olvashatjátok gondolatait. Sok mást is megkérdeztünk, lenne-e kedve részt vállalni e nemes feladatban, s hamarosan az ő írásaikkal is találkozhattok lapunk (remélhetőleg egyre hízó) hasábjain.

Addig is, jó olvasgatást a második számhoz!

Archangel

Hangok a gyárból

Legutóbbi számunkban az elektronikus zenék rövid ismertetőjét igyekeztem elkészíteni, most pedig nekilátok a kalauznak, mely az egyes zenekarok zenéjébe, gondolataiba enged bepillantást. Minden alkalommal írok egy-két "klasszikusról", s ugyanígy az újabb generáció tagjai közül is párról. Zenét szóban bemutatni persze sosem lehet igazán, ezért ezt kiegészítendő az aktuális klubesten több dalt is lejátszunk a zenekaroktól, és a honlapunkon is az ő számaikat tölthetitek le a következő buliig. Itt tehát nem is igazán a zenéket találhatjátok meg majd, hanem a zene mögött álló embereket. Helyszűke miatt részletes diszkográfiákat sem közlök, viszont ezeket a honlapunkon szintén megtalálhatjátok, a dalszövegekkel együtt.

Három elegáns svéd

Az utóbbi évek elektronikus színterének egyik legismertebb csapata a svéd Covenant, mely sikeresen ötvözte a minimalista gyökereket a korszerű, "trendi" elemekkel, s ezzel együtt egy olyan egyedi hangzást alakított ki, mellyel mégis megmaradhatott trenden kívülinek. Zenéjükben saját bevallásuk szerint a múltat és a jövőt ötvözik, hogy éppen a jelen kornak megfelelő dalokkal álljanak elő. A sokszor monoton, néha egészen meglepő alapokat kellemes, "lebegős" dallamok és az énekes valóban kiváló hangja egészítik ki, hogy egységes egészet alkossanak. A Covenant lényege éppen a különböző dolgok egysége, a szinergia, mely a különálló részek összességéből valami sokkal na-gyobbat, többet és erősebbet hoz létre. 1+1 így nem 2-vel, hanem 3-mal lesz egyenlő.

A zenekar három tagja ugyanúgy egészíti ki egymást, mint a zenéjük különböző elemei: Eskil Simonsson, a zenemániás énekes, ki folytonosan új hangokra vadászik, Joakim Montelius, a billentyűs, ki szabad idejében Barcelona kulturális sokszínűségéből merít erőt, és Clas Nachmanson, a másik billentyűs, ki "polgári" hivatását is megtartotta, s számítógépes szakértőként dolgozik. Régi barátok ők, kik már iskolás koruk óta együtt kísérleteznek a különféle zajkeltő eszközökkel.

Első lemezükön, az 1994-ben megjelent "Dreams of a Cryotank"-on még a nagy elődök (elsősorban a Front 242) hatása érződik. A minimalista dalszerkezet, monoton ritmusok, és Eskil enyhén torzított éneke mind a nyolcvanas évek stílusát idézik, s szövegeikben is ahhoz a gondolatvilághoz (magány, üresség) nyúlnak vissza. A lemez legnagyobb sikerű dala a "Theremin" több válogatáslemezen is megjelent, club verziója pedig nagy sikert aratott a táncparketteken is.

A csapat második lemeze, az 1996-os "Sequencer" talán a legeredetibb alkotásuk, s nem is véletlen, hogy azóta is erről játsszák a legtöbb dalt a koncerteken. Ezen a lemezen alakult ki igazán a "klasszikus" Covenant-hang, mely azóta is vissza- visszatér, s könnyen felismerhetővé teszi a zenekar dalait (aki hallotta

Erről a lemezről már két kislemezes sláger is kikerült, az örök kedvenc sláger "Stalker" és a minimalista, zúzósabb "Figurehead".

A harmadik lemez, az "Europa" 1998-ban jelent meg, s ez volt az, melynek dalaiból elkészült az "Euro" EP, amivel a fiúk Amerikába is betörtek. A lemez maga sok újdonságot nem, viszont jó dalokat hozott, különösen a kislemezes "Final Man"-t, és a nagy koncert-siker számokat, az "I am"-et, valamint a "Go Film"-et.

A negyedik lemez "United States of Mind" ismét két év múlva jelent meg, s ezidáig ez a legpopulárisabb alkotásuk. A lemezen vegyítették hagyományos hangzásvilágukat popzenei elemekkel, és elhagyták végre a torzítást Eskil hangjáról. Az eredmény az lett, hogy sikerült sok új rajongóra szert tenniük, de el is vesztettek néhányat a régiek közül. Különösen "botrányosnak" a "One World, One Sky" című dal számít, mely agresszív, primitívnek ható "tüctüc" alapjával teljesen a divatos techno slágereket idézi - ugyanakkor viszont könnyed, paro- disztikus fricskaként is értelmezhető, mely párhuzamot von a "klasszikus" minimalista dalok és napjaink elbutult diszkózenéi között. A lemez kislemezes dalai, a "Dead Stars", "Tour de Force" és a "Der Leiermann" mindenesetre azóta is a partik legnagyobb slágerei.

A "United States of Mind"-hoz kapcsolódó európai és amerikai turné óriási sikert aratott, s ennek eredményeképp CD-n és videón is napvilágot látott. A lemezről is érződik, de a filmen látszik igazán az a hihetetlen lelkesedés és hangulat, ami a koncerteket jellemzi. A három elegáns öltönyökben fellépő svéd percek alatt felpörgeti a közönséget, s ez az eufórikus hangulat a koncert végéig megmarad. Érdemes élőben is kipróbálni!

A videóról ezen kívül még megtudhatunk egyet s mást az együttesről, Svédországról, a viking hagyományokról, s azt is, hogy hogyan készül az igazi Bloody Mary.

A zenekar legújabb lemeze, a "Northern Light" szeptember 30-án jelent meg, s most már nálunk is elérhető. Ez az album lett az együttes legnagyobb vitákat kiváltó, s a rajongókat leginkább megosztó alkotása. Ennek oka, hogy a régi hangzás már csak nyomokban fedezhető fel egy-két dalban, s az egész stílus sokkal egyszerűbb, kommerszebb lett. Némelyik dal már veszélyesen klubközeli hangzással rendelkezik. Persze a jó pontok azért itt is megvannak, a kislemezes dalok, a "Call the Ships to Port" és a "Bullet", melyek klipjét a hivatalos honlapon (www.covenant.dk) meg is csodálhatjuk, nem okoznak csalódást.

A kérdés csak az, hogy hogyan tovább? Remélhetőleg ez tehetséges zenekar megmarad a gyökereinél (vagy inkább visszatér hozzájuk?) , s a jövőben még sok jó lemezzel leszünk gazdagabbak általuk.

Mindenesetre a November 22-i dátumot érdemes mindenkinek a megjegyeznie, ekkor lépnek ugyanis fel Bécsben az új lemez dalaival...

RÖVID DISZKOGRÁFIA:

Dreams Of A Cryotank [CD] (1994)
Figurehead [EP] (1995)
Stalker [EP] (1996)
Sequencer [CD] (1996)
Theremin [EP] (1998)
Final Man [Single EP] (1998)
Europa [CD] (1998)
Euro [EP] (1999)
Tour De Force [EP] (1999)
Dead Stars [EP] (2000)
United States Of Mind [CD] (2000)
Der Leiermann [EP] (2000)
Synergy [CD/Video] (2000)
Call The Ships To Port [Single] (2002)
Northern Light [CD] (2002)

EGY SOVÁNY KISKUTYÁRÓL

Káosz. Téboly. Vonagló, monoton ritmusok. Torz hangfoszlányok és felemelő dallamok. Egy hang, mely elkeseredetten vonyítja a sötétbe fájdalmát, a világgal szemben érzett gyűlöletét. Egy tántorgó, véres alak a színpadon. A Skinny Puppy mindez és még jóval több - egy olyan legenda, mely már talán sosem lesz többé.

A kanadai együttes három tagból állt, de lemezeiken rajtuk kívül nagyon sok más zenész is részt vett, kik egy-egy dal erejéig hozzáadtak valamit a kóbor kutyus hangjához. Az ötletgyáros cEvin Key és az énekes-előadóművész Nivek Ogre mellett a billentyűs Dwayne Rudolf Goettel alkotta a csapatot, mely 1983-1995-ig, Goettel haláláig létezett és alkotott. Az első években, még Goettel előtt, egy ideig a Frontline Assembly alapítója, Bill Leeb is játszott zenekarban (Wilhelm Schroeder néven), s egy lemez erejéig Al Jourgensen, a Ministry "atyja" is közreműködött.

A Skinny Puppy mellett és után a tagok rengeteg egyéb projektben vettek részt, melyek közül azonban kevés érte meg a nagylemezzel való megjelenést. Azok közül, melyek mégis, a legismertebbek a következők: Download (cEvin, Dwayne, DJ Philth, Mark Spybey), Cyberaktif (cEvin, Dwayne, Bill Leeb), Doubting Thomas (cEvin, Dwayne), Hilt (cEvin, Dwayne, Al Nelson, Lee Salford, Don Harrison, Rave, Ryan Moore), ohGr (Ogre, Mark Walk), PletEAU (Philth, cEvin, Anthony Valcic), The Tear Garden (Skinny Puppy és a Legendary Pink Dots).

A sok néven kiadott sok-sok lemez persze nem elegendő ahhoz, hogy valaki legendává váljon. A Skinny Puppy-nak azonban ez is sikerült. Zenéjük és színpadi show-ik tették őket azzá.

A csapat egy elcsapott, sovány kiskutya szemén keresztül láttatta a világot, s ez a torz világkép mind zenéjükben, mind dalaik szövegében erőteljesen érvényesül. Stílusukat "audio-szobrászatként" definiálták, mely a külvilágból őket ért zajokra, a TV-ből áradó hangfoszlányokra épült, s erre az alapra rakták rá kaotikus, sokszor szétesőnek tűnő torz, elektronikus dallamaikat, amit Ogre torzított hangja tette kerek egésszé. Ez az egész azonban mégis olyan kaotikusnak tűnik, hogy a dalok csak elejétől a végéig meghallgatva értelmezhetőek, s érthetők meg. Az Ogre által írt szövegek egy olyan elme benyomását keltik, mely érzékeli ugyan a külvilág őt bombázó információit, de tudatosan nem rendszerezi, csak összegyűjti, s visszadobja őket koncentrált formában, elborzasztva és ráébresztve a világot a saját ocsmányságára. Inkább érezni, mint érteni lehet a szavakat, melyek néha mintha önálló életre kelnének, s úgy vonaglanak a zene ütemére, mintha csak díszítőelemek lennének, egy újabb hangszer a digitális zajok között.

A koncerteken pedig ennek a visszaöklendezett, tömény, embertelen és taszító valóságnak a képei jelennek meg Ogre és az általa készített háttérvideók tolmácsolásában. A gyorsan pörgő képek az erőszakot, halált vetítik a vászonra, háborúkat, állatkísérleteket, kivégzéseket, híradókból, dokumentum- és horrorfilmekből összevágva, előttük pedig az énekes küzd magával, a benne rejtőző ösztönlény túléléséért, a gépek és lelketlen társadalom ellenében. Hol rettegő állat, hol kísérleti állatokat boncoló laboráns, torz mutáns, vagy harctéri vegyszerektől rothadó testű katona. Ruháját vér mocskolja, kezében injekciós tű és szike, a pusztítás és önpusztítás eszközei. Íme az ember, ilyenek vagytok.

Jelképek és szimbólumok, elrejtett mondanivaló és az alkotáshoz felhasznált drogok bölcsessége. Kiáltvány az állatkísérletek, az erőszak ellen. Több mint tíz évnyi munka, dalok sokasága, melyek nagy részét az átlagember nem bírja, s talán nem is meri befogadni. Igazi ZENE, Művészet, melyet az alkotás kényszere hozott létre, s nem a hírnév ígérete. A Legenda, mely Dwayne Goettel halálával egy időre véget ért, de remélhetőleg nem örökké. cEvin és Ogre 2000-ben egy koncertre ismét elővették a régi nevet, s eljátszották a régi dalokat. A tavalyi ohGr turnén cEvin is részt vett, ő dobolt a koncerteken. Ahogy hírlik, néhány zenésztársukkal még a télen stúdióba vonulnak, s újra nekilátnak a közös zenélésnek.

Ki tudja? Lehet, hogy mégis van még élet abban a szomorú kiskutyában. Sokmindent túlélt már, sokmindent látott, s a hosszú hallgatás után talán ismét van miről dalolnia...

Smothered Hope

Withered rope you hang what's empty
Can't remain to put it simply
In time cry the hollow words to sing with false disguise
Smothered hope fly from sorrow for a new divine tomorrow
I just don't want to know anymore
Life shifts up and down everybody knows it's wrong
Why don't you care? Now do it seem fair?
It's not in the rhyme or reason
So it goes with every season crawl to top fall through bottom
First hand love is really rotten
Slice of life find what's plenty inch towards a sanctuary
Light with me inside the womb
I know everyone everybody knows it's me
It's my voice, my voice cries out obscenity
Sightless eye regard my past sometimes it should
I just don't want to know anymore

RÖVID DISZKOGRÁFIA:

Back And Forth [Cassette] (1983)
Remission [EP] (1984)
Bites [LP] (1985)
Dig It [Maxi] (1986)
Mind: The Perpetual Intercourse [LP] (1986)
Chainsaw [EP] (1987)
Stairs & Flowers [Maxi] (1987)
Cleanse Fold & Manipulate [CD] (1987)
Addiction [Maxi] (1987)
Bites And Remission [CD] (1987)
Remission And Bites [CD] (1987)
Vivisect Vi. [CD] (1988)
Censor (Dogshit) [Maxi] (1988)
Testure [Maxi] (1989)
Tin Omen [Maxi] (1989)
Rabies [CD] (1989)
Twelve Inch Anthology [CD] (1989)
Worlock [Maxi] (1990)
Tormentor [Maxi] (1990)
Too Dark Park [CD] (1990)
Ain't It Dead Yet? (Live) [CD] (1991)
Spasmolytic [CD] (1991)
Last Rights [CD] (1992)
Inquisition [Maxi] (1992)
Back And Forth 2 [CD] (1992)
Bites [Reissue CD] (1993)
Brap: Back And Forth 3 & 4 [2CD] (1996)
The Process [CD] (1996)
Brap: Back And Forth 5 (Live in Doomsday)

WWW.GOTHIC.HU

A Gothic.hu honlap ez év márciusában jelent meg a hálón, mintegy fél év megelőző munkálat során, hogy az elképzelések szerint összefoglaló szerepet töltsön be az interneten a Tajtékos Lapok, a ParaRadios műsorok, a Nekromantika Voodoo Klub között. Mondhatnám azt, hogy könnyű dolgom volt, hiszen dokumentálva volt rengeteg cikk, illusztráció - egy induló honlaphoz képest gigantikus mennyiségű anyag - mégis akadt bőven tennivaló. A terhek közös vállalásában Szigeti Sándor /aka Req999/ elévülhetetlen érdemeket szerzett/szerez a honlap technikai felelőseként. Nehéznek bizonyult a munka azért is, mert egy-egy elkészült részlet után újabb és újabb ötletek projectek-almenük kívánkoztak „kifejtésre". A honlap főmenüit jelenleg a Tajtékos Lapok, /Itt tekinthetők meg a fanzine cikkei, képregények, humoroldal, a verses és novellás füzetek, fordítások; nem egy a fanzineból kimaradt írás/, a ParaRadio műsorai /kigyűjtve időrendi sorrendbe, rövid ajánlóval és direktlinkkel, fotókkal a stúdióból/, a Nekromantika Voodoo programja /számos fotogalériával és múltbeli archivummal/, A bejelentkező oldalon a napi aktualitások mellett letölthető a hónap lemeze, megnézhető a hónap alkotójától kigyűjtött fotó vagy festménysorozat, zenés toplista működik, valamint itt nézhető meg a fővárosban és vidéken megrendezésre kerülő klubbok programja. Ez azonban csak az alpját képezi a honlapnak. Számos terv valósult meg az elmúlt félévben, és több munkapadon hever, a közeli frissítés reményében. Egy hónapja működik több-kevesebb sikerrel a fórum, látogatottságában igazodva az internetes társadalom passzivitásához. Útjára indult a NekropolitaN komiksz, Gál Csaba képregénye, amely Grafit, Demecia, Berthold, Negro, Csipke és barátainak története; esetlen kedves gothic figurák mindennapjairól. Hamarosan találkoz-hatunk Edwin, a goth-szúnyog viszontagságaival is: egyúttal szétválik a képregényes menüsor áttekinthetőbbé és kezelhetőbbé téve. Októberben debütál a Gothic.hu „B" oldala, a Dark-wave.hu, mely Fieldy gyüjtőmunkáját dicséri. Itt a hazai zenekarokról kigyűjtött újságcikkek, szövegek, képarchivum és relikviák a múltból lesz megtekinthető. A további tervek között szerepel még az ART menü kidolgozása. Ez a hely ad lehetőséget-kiállítótermet a „földalatti" művészeknek: lesznek fotók, festmények, digitális alkotások, szoborkiállítás, underground lakberendezés. Ugyanitt tekinthető majd meg a filmes és irodalmi műhely. Már több vidéki ismerőstől kaptam meg kedvenc temetőjéről készített fotósorozatát hozzá csatolt ismertetővel: ezekkel indul el a „Temetők kedvence". Az elképzeléseim szerint egyre többen kapnak ezzel kedvet, hogy felfedezzék a még épségben maradt gyönyörű sírkertjeinket. Ennyit tehát nagy vonalakban a Gothic.hu honlap jelenéről és az elképzelt jövőjéről. A későbbi számokban pontról pontra bemutatom a fent említett részleteit.

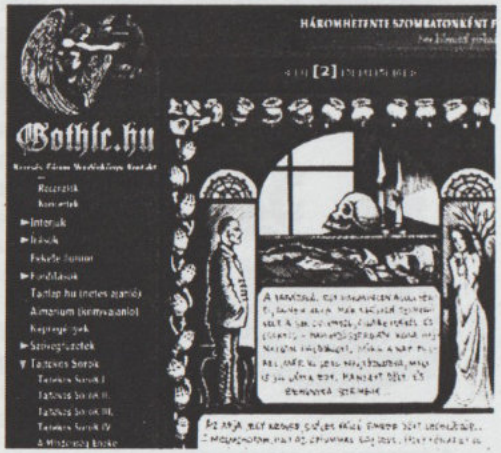

ParaRadio

GOTH.HU: a '80-'90-es évek kultuszzenekaraitól (Bauhaus, Christian Death, The Cure, Dead Can Dance, Fields of the Nephilim, Joy Division stb.) a legújabb formációkig (Das Ich, Deine Lakaien, Fading Colours, Faith and the Muse, Goethes Erben, London After Midnight, stb.). Riportok hazai zenekarokkal, információk a vezető nyugati dark-goth-electro orgánumok (Orkus/D, Elegy/F, Kaleidoscope/GB) alapján. A folyamatosan bővülő mellékletben riportfordítások, a site-on kihelyezett linkek a legszínvonalasabb homepage-k közül. Tájékoztatás hazai koncertidőpontokról és külföldi fesztiválokról. A Goth.hu várja zenekarok jelentkezését, cikkeket és fordításokat magyar nyelven, valamint bármilyen információt, véleményt és kritikát.

EQUILIBRIUM: a zenei tartományok határterületéről közvetít a műsor, megpróbálva a lehetséges egyensúlyt megtartani a nevéhez méltóan. Bár itthon mostohább a műfaj, képviselője is kevés akad, az Equilibrium igyekszik széles palettáját tárni az igényes hallgató elé. A zenekarok legtöbb esetben a szellemi-művészeti áramlatok képviselői, vagy újabb kísérletek előfutárai. A tradicionális zenétől a zaj-zenei kísérleteken keresztül a dark ambient műfajig tallóz a műsorvezető. A tökéletes elmélyülést nem zavarja konferálás, az információk mellékelten megtalálhatók az Equilibrium oldalán. A stáb igyekszik külföldi kapcsolatokat kiépíteni, így minél frissebb és eredetibb adást készíteni - ha kevesekhez is, de jól szólni.

PARAINESIS: kulturális félóra, amely lehet kötetlen beszélgetés egy filmről, könyvről vagy éppen valamilyen képzőművészről. A témák egyelőre a szerkesztők pillanatnyi elmeállapotának vetületei, ami a Templomos Lovagok történetétől Gottfried Benn költészetéig terjedhet. Minden olyan alkotó jelentkezését várja a ParainesiS, aki megosztaná írásait vagy akár gondolatait a szerkesztőkkel. Lehetőség van alkotások bemutatására, versek és novellák közlésére vagy felolvasására. Az egyes témák körüljárhatóságát segítik az összegyűjtött linkek. Várjuk mindazok jelentkezését, akik ambíciót éreznek magukban arra, hogy önkifejezési vágyukat csillapíthassák. A ParainesiS megpróbál segítségére lenni ebben.

A SZEPTEMBERI PROGRAMBÓL:

szeptember 9. hétfő 18.00-22.00
Goth.hu: dark/goth zenék másfél órában + beszélgetés Kormos Ferenccel /Dyas/
Equlibrium: Laibach
Paralnesis: Nevelés és oktatástörténet
szeptember 23. hétfő 18.00-21.00
Goth.hu: dark/goth zenék másfél órában
Equilibrium: David Mellor /ex-Sol Invictus/
Paralnesis: A macskákról kultúrtörténeti beszélgetés

AZ OKTÓBERI PROGRAMBÓL:

október 7. hétfő 18.00-22.00
Goth.hu: dark/goth zenék másfél órában + beszélgetés Tóth Gyulával /De Facto/
Equlibrium:: Autopsia
Paralnesis: A gyűrű
október 21. hétfő 18.00-22.00
Goth.hu: dark/goth zenék másfél órában
Equilibrium: Neofolk óra
Paralnesis: A szerelem a múlt tükrében a mai tapasztalatokkal

A ParaRadio műsorai a www.pararadio.hu honlapról élőben és archivumból is fél évre visszamenően meghallgathatóak , Gépigénye hangkártya, RealAudioplayer a honlapról

Harang

NÉV: Gelka
MOTTÓ: "Alattad a föld, fölötted az ég, benned a létra."
VALÓDI NÉV: Szelevényi Gellért
"CIVIL" FOGLALKOZÁS: -
E-MAIL:
WEBLAP: www.gothic.hu
TELEFON:
KEDVENCEK: Rosa Crvx, Sol Invictus, Der Blutharsch, Deine Lakaien, NIN, Moon Lay Hidden Beneath The Clouds, Cranes, Christian Death, Faith & the Muse... JELENLEGI KEDVENCEK: Cinema Strange, The Crüxshadows, Kirlian Camera, Rajna, Mesh, Untoten, Ordo Equilibrio...

A rEvolution klub szervezőinek ötleteként valósult meg a rEv' fanzine első száma. A nyolc oldalas kiadvány már a megjelenése utáni közvetlen pillanatokban újabb és újabb papírra róható témákat vetett fel, és ami talán a legfontosabb; egy összefogás kezdetét is felcsillantotta. Az elképzelések szerint rajtam kívül csatlakozik még a Fucktory klub vezetősége is a szerkesztői gárdához, így három működő klub orgánumaként szólhat aktuális hírekről, tervekről és minden másról az érdeklődőknek. Hiánypotló lehet egy ilyen füzet, hiszen a leghitelelesebben a klubvezetők tudják közölni a klubok programjait; gondoljunk csak a Pesti Est-ben megjelent félreírásokra és az ebből adodó kellemetlenségekre. A fanzine hátlapján olvasható programajánlóval kiküszöbölhetőek lesznek ezek a problémák. Aki az elmúlt években nyugatabbra tekintett, /gondolok itt elsősorban Németországra/, az megfigyelhette a különböző stílusok fúzióit: a dark, goth, industrial, new-wave keveredését, fesztiválokon egy tető alá hozását. Fontos lehet ezen elgondolkodni és példát venni itthon is, hiszen ütőképes és profin szervezett rendezvényeket csak megfelelő létszámú érdeklődő esetében lehetséges létrehozni. Kis hazánkban azonban ez még nehezebb feladat mint Germániában. Bízunk abban, hogy a rEvolution fanzine túlnő a papír szabta lehetőségek keretén, és sikerül a három klub további működése mellett negyedévi rendszerességgel közös bulit is megrendezni.
A rendelkezésemre álló négy oldal hivatott arra, hogy hírt adjak mindarról, ami a Nekromantika Voodoo klubban történik és történni fog: távolabbi tervekről és programokról - esetlegesen egy villáminterjúban az ott fellépő zenkarokról, csoportokról és vendégekről is információval szolgálok. Terveim szerint a már negyedik esztendeje kéthetente működő internetes rádióműsorok /Goth.hu, Equilibrium, Paralnesis/ programjairól is beszámolok, rövid ízelítővel kedvet csinálva. Itt adnám hírül a márciusban indult Gothic.hu honlapon történteket, a frissítésekkel kapcsolatos információkat és a távlati elképzeléseket. Ezen kívül olvasható lesz a Tajtékos Lapok dark/goth fanzine-ból könyvajánló, zenekari recenzió és interjú is.
Nem célom Serial Killer kenyerét elvenni -ő Gothic Firkák cím alatt szintén foglalkozik majd a Voodoo közönségét is érintő témákkal-, inkább egymás kiegészítésére törekszünk majd.
Az a meglátásom, hogy a '90-es évek elején történtekhez hasolóan ismét egyre több fiatal figyelme fordul eme rétegzenei irányzatok felé,, ebben a tekintetben fellendülés érzékelhető. Az igények is nőhetnek, ám nincsen, aki adott esetben kiszolgálná azt. Külföldi újságokból és az internetről tájékozódhatunk, ez azonban nem mindenki számára elérhető. A már létező hírforrásokról sem sokan tudnak. Reményeim szerint a rEvolution fanzine ezt a tátongó űrt hivatott betölteni.

Nekromantika Voodoo

Amikor mintegy 5 évvel ezelőtt a Patkányluk nevezetű zenés-táncos szórakozóhelyen elindítottuk hármasban csütörtökönként a dark-gothic clubbot, még eszembe sem jutott, hogy ez milyen meghatározó momentum lesz az életemben, s mennyire hosszú időre meghatározza azt. Jóllehet, jobban tettem volna, ha a már említett két cimbora példáját követem - nem török tovább klubszervezői babérokra. Egyszerűen nem volt hova menni szórakozni, így csináltunk magunknak egyet; és ennek nagy varázsa is volt a küszködés mellett. Számtalan helyet próbáltam meg, bizalmatlan emberektől csikartam ki lehetőséget - hamar el is veszítve azt. Úgy éreztem, az előítéletek leküzdése szinte reménytelen próbálkozás. Amikor négy évvel ezelőtt az utolsó lehetőséget megpróbálva (és nem túl szívesen) kimentem Csepelre, átmeneti helyként jöhetett csak számításba nálam. Most mégis itt működik, az ország hosszú ideje egyetlen életképes dark klubja. Az öntömjénezésből ennyi bőven elég, hiszen kritikára bőven van ok. Ez az oldal a klub életével kapcsolatos fejleményeket követi. Az itt fellépő zenekarokkal foglalkozik a kisebb lélegzetű interjúk szintjén, az estéken leforgatott előadok közül kiragadva az érdekesebbeket rövid kritikák olvashatók majd, valamint minden olyan esemény, ami a klub jövőjét (remények, kilátások, tervek) illeti, itt kap helyet.

Lemezajánló:

The Breath Of Life: Az ember sok mindenre vágyik, elérhetetlen dolgokról álmodozik. Sajnos egyre kevesebben veszik észre, mennyi olyan dolog vesz körül bennünket, amiért csak ki kellene nyújtanunk a kezünket, vagy pusztán elfogadni ajándékaikat. Az idén fennállásának 15 évfordulóját ünnepli a belga T.B.O.L. Énekesnője a törékeny *Isabelle Dekeyser* a jubileumi *"Silver Drops"* albummal lepte meg rajongóit. Az álmodozó, kissé félénk Isabelle már a kezdetektől a trendeknek és elvárásoknak dacolva alakította és formálta zenekarát, hosszú si-kerének talán ez lehet egyik titka. A sajátos hangzásvilág kialakításához hozzájárulhatott még az is, hogy teljesen eltérő ízlésű, mégis zenekarrá "érlelhető" embereket sikerült maga köré gyűjtenie. Az ünnepi album a természet és színek fátyolos világát varázsolja elénk, mint a hűsítő tavaszi zápor "ezüst cseppeként" permetezik arcunkat. Ha odafigyelünk a hallhatatlan csodákra - az ünnepélyes hófehér hóra, a sóhajtó őszi levelekre vagy a kacagó szivárványra - érezhetjük azokat a finom rezdüléseket is melyeket a természet a The Breath Of Life zenei nyelvén sugároz felénk.

Program:

Október:
12-én:
21.00: Italian neofolk - Atarxia, Ordo Equitum Solis, Gore, Camerata Mediolanense, Kirlian Camera ...
22.15: Dark-Goth-Electro party Vendég: U-Lab /Fucktory/
26-án:
21.00: Siouxsie & the Banshees Night - Siouxsie, The Creatures, Glove, razor, rare
22.15: Dark-Goth-Electro party Vendég: Mindkiller /E-Goth - Dark-Wave/ + Tombola

November:
9-én:
21.00: Cold Meat Industry Night I. - The Protagonist, Ordo Equilibrio, Raison d 'Etre, In Slaughter Natives...
Dark-Goth-Electro party
Vendég: Tamás /Elízium Club; Győr/
23-án:
21.00: Fields of the Nephilim Night - Fields of the Nephilim, Rubicon, Nefilim...
Dark-Goth-Electro party
Fellépő zenekar: Nullladik Változat

Holt Költők Társasága

Jelenlegi felállás:

Krasznahorkai László-ének, gitárok,vokálok
Mándli István-gitárok
Mák Gergely- basszusgitár
Varga Sándor-dobok

A zenekar 1998 tavaszán alakult, saját meghatározásuk szerint darkwave stílust képviselnek.1998-ban megjelent egy 3 számos demo, majd 1999-ben egy újabb 3 számos demo, ezután következett a ***Kinyíló égbolt*** 2000-ben és nemrégiben jelent meg a ***Mikor fáj az élet*** című albumuk. ***Webcím: http://hkt.freeweb.hu E-mail: sankat@freemail.hu***

Egy kellemes hangulatú kiskocsmában faggattam Mándli Istvánt, Tevit a Holt Költők Társasága "szóvivő" emberét.

SK: *Mi a véleményed a médiasztárságról? Korábban említetted, hogy annak örülsz, hogy nem szerződtetek le egyik nagy kiadónál sem, nem vagytok nyomás alatt. Valamilyen szinten azért biztos ti is vágytok a sikerre, elismerésre, nem?*
TEVI: Persze, hogyha valaki elkezd emberek előtt szerepelni, akkor biztos, hogy vágyik az elismerésre. A zenészeknél főleg így van. Aki egyszer elkezd koncertezni az valahol belül sikeres szeretne lenni. Az elismerés és a médiasztárság között nagyon nagy különbség van. Nekünk az is elismerés, ha mondjuk csak 5-10 visszatérő koncertlátogatót látunk, aki nem azért jön el mert a barátunk, hanem csak azért, mert szereti a zenénket. Örülünk, ha sokan vannak és az ismerősöknek is, de az igazi elismerést mégis azok a vadidegen emberek jelentik, akik megnézik a koncertet és lejönnek máskor is, mert tetszik nekik a zenénk. Mindnyájunknak fontos a siker, csak nem mindegy, hogy milyen áron, minden reggel bele kell nézni a tükörbe és egyáltalán nem mindegy, hogy mit látsz. A szakmai pozitív visszajelzések is elismerést jelentenek, amiket újságíróktól, kritikusoktól, és zenészektől kapunk. Ezek is nagyon fontosak. Azt vettük észre, hogy sok zenekar szívesen játszik velünk, kisebbek és nagyobbak is. Valahol ez is egy nagyon nagy elismerés, még akkor is, ha nem a szakmának csinálja az ember a zenét, hanem magának és a közönségnek. Volt egy demonk, aztán jött a *Kinyíló égbolt*, és a *Mikor fáj az élet* c. albumunk, amikről jó kritikákat írtak neves szaklapok is, ami szintén egy nagy elismerés volt számunkra.

SK: *Mi volt ezek közül, ami talán a legemlékezetesebb volt számodra?*
TEVI: Például amikor megjelent a Metal Hammerben a *Kinyíló égbolt* lemezkritikája, pont a *Cure: Bloodflowers* lemezkritikájával szembe lévő oldalon volt és ugyanúgy 8 pontra értékelték, ami nekem egy nagyon jó érzés volt, hogy egy ilyen elismert és általam is becsült zenekar ugyanannyi pontot kapott az értékelésben, mint mi, persze biztos nem azonos mércével mérték, de nagyon jól esett.

SK: Mennyire nehéz szerinted befutni ma Magyarországon egy olyan zenekarnak, aki rétegzenét játszik, és nem áll mögötte óriási propaganda? Van-e menedzseretek?

TEVI: Nagyon nehéz, rengeteg utánajárás, kilincselés. Minél több kapcsolatot kell kiépíteni, és akkor el lehet jutni egy szintig. Amikor készen lett a demonk, elkezdtük szórni klubokban, zenekaroknál, ezután elkezdtünk koncertezni. A fesztiválokra sokkal nehezebb volt bekerülni, oda már komoly ismeretségek kellenek. Nekünk szerencsék volt, ahogy megismertek minket nagyobb zenekarok, akikkel együtt felléptünk, úgy alakult ki a kapcsolatrendszerünk is. Ha egy zenekarnak sikerül eljutni a fesztiválokra, akkor elméletileg már minden évben megvan ott a helye. Kimondottan nincs menedzserünk. Mindent magunk intézünk, amibe nagy segítségünkre van a barátnőm Katica.

SK: Nagyon sok fesztiválon játszotok most már rendszeresen. Jobban szeretitek, vagy a kis klubok is ugyanolyan élményt nyújtanak? Melyik a kedvenced fesztiválod?

TEVI: Egyformán szeretjük mindkettőt. A kis klubóknak meg van a maga hangulata, a fesztiválok meg azért jók, mert szélesebb körhöz jut el az ember Egyelőre nehezen tudjuk megoldani a vidéki koncertezést. A darkwave stílusnak valljuk be őszintén, hogy elég kis, jó esetben is 1-200 fős koncertlátogató közönsége van itt Budapesten, akik rendszeresen járnak koncertekre. Ilyen szempontból nagyon fontosak a fesztiválok.Számomra a Tokaj-hegyaljai fesztivál viszi a pálmát minden téren.

SK: Szerinted miért ragasztják rátok egyesek, hogy hasonlítotok a Nulladik Változatra? Azt mondják, az énekes énekstílusa az, ami rá emlékeztet. Te hogy véled ezt? Mi az, amit kiemelnél a zenétekből?

TEVI: Talán azért, mert hasonló a zenénk hangulata. Maga a zene szerintem annyira nem hasonlít. Nyilván lehet benne valami. Laci hallgatott régen Nulladikot, de nem hinném, hogy ezért lenne. Mi például nem is igazán ismertük előtte a zenekart. Úgy vélem, azért lehet hasonló az énekstílusa, mert azonosak a gyökerek. Mindketten a Joy Divison, Cure vonalról indultak, azt hallgatták, óhatatlanul is hasonlóság alakulhatott ki. Nem használunk sablonokat, kliséket, talán ebben áll a zenekar egyénisége. Szeretünk változatos, érdekes ritmusokat használni, ezért a dobosunkat gyakran dicsérik is.

SK: A szövegeket az énekes írja. Mennyire tudtok azonosulni ezekkel? Hogy zajlik nálatok egy próba? Céltudatosan mentek le zenélni? Hogyan írjátok a dalokat?

TEVI: Egy énekes magáénak kell, hogy érezze a szövegeket, ami úgy működik a legjobban, ha ő írja meg őket. Így hiteles. Ezért nem is szólunk bele, ezek az ő pillanatnyi gondolatait, érzéseit tükrözik. Mi nem csak egy projekt vagyunk, hanem nagyon jó barátok is, és ezért tudunk vele azonosulni. Mi soha nem zenéltünk céltudatosan. Lemegyünk, zenélgetünk. Jó hangulatúak a próbák, a zenélés mellett rengeteget beszélgetünk. A számok írása úgy működik, hogy ha valakinek eszébe jut valami, azt megmutatja, és ha rá tudunk mindannyian hangolódni, akkor abból nóta lesz, vagy úgy, hogyha az improvizálások során megtetszik egy ötlet, akkor azt megtartjuk és kidolgozzuk.

SK: Úgy tudom nem szoktatok játszani feldolgozásokat? Elvből vagy valamilyen más okból nem? Szerinted egy feldolgozás szentségtörés vagy tiszteletadás?

TEVI: Kezdetben elvből, mert úgy gondoljuk, hogy feldolgozásokkal nagyon könnyű sikereket elérni. Ha például az első koncertektől kezdve játszottunk volna, teszem azt Cure nótákat - mintahogy azt jó néhány zenekar meg is tette - biztos, hogy jobban ismernének minket. Ne azért jöjjenek el a koncertjeinkre, mert játszunk feldolgozásokat, hanem a saját zenénk miatt. Aki benne van a zenei életben, az tudja, hogy a zenekarok többsége azért játszik feldolgozást, mert így könnyebben tudják elfogadtatni magukat. Ha egy zenekar túl sok feldolgozást játszik az nem jó, de ha jól, és mértékkel csinálja akkor miért ne játszhatna. A közeljövőben mi is tervezzük, hogy esetleg kis klubbokban a törzsközönségünknek mintegy meglepetésképpen eljátszunk majd valami feldolgozást. Természetesen a feldolgozás kiválasztásakor, csak olyan előadó jöhet szóba, akinek a munkásságát tiszteli a zenekar.

SK: *Milyen zenekarokban zenéltetek ezelőtt?*

TEVI: Laci, az énekesünk több darkwave csapatban is játszott Kazincbarcikán. Sanyával mi gyerekkori barátok vagyunk és kb. 14 éve zenélünk együtt. Atus, a volt bőgősünk rengeteg csapatban játszott, ő egy igazi örömzenész. Gergő az új bőgősünk viszont még nem játszott semmilyen zenekarban, úgymond mi vettük el a "szüzességét".

SK: *Hogyan történt a nemrégiben lezajlott tagváltás és miért?*

TEVI: Atus nagyon szeret zenélni, de nem szereti a kötelezettségeket. Most 4 év után eljutott odáig, hogy szeretne továbblépni, mást csinálni. Ezt már tavasszal említette, de azt mondta, hogy addig, amíg szükség van rá, marad, és a már lekötött fellépéseket végigjátszotta velünk. Gergő, az új tag pedig kollégám volt, onnan ismertem és tudtam róla, hogy tanult zenélni. Lejött egy-két próbánkra és zenélgettünk vele, bevált. Így Atus végleg elköszönt, de a mai napig lejár néha próbákra, ha úgy támad kedve.

SK: *Mesélnél nekem arról, hogy vettétek fel a két albumotokat? Hogyan értékeled a zenekar fejlődését? Mi az amiben változott az új album? Melyik a szívedcsücske?*

TEVI: A *"Kinyíló égbolt"* abszolút önerőből készült szerzői kiadásban és a zenekar terjesztette. Szerencsére az összes példány elfogyott. A *"Mikor fáj az élet"* felvétele is saját erőből készült, de már a Nail Records gondozásában került terjesztésre.
Igazából én nem érzek túlzott változást, talán egy picit nyersebb lett és dinamikusabb, erre valahol törekedtünk is. Hangzásában nem sok változás van, a zenekar már az első albumnál megtalálta azt a hangzást, amit igazán magáénak érez. Talán majd a harmadik album lesz a kedvenc:). Nem tudom. Vannak dolgok, amik az újban és vannak, amik a régiben tetszenek jobban, de mindkettőt egyformán nagyon szeretem, és büszke vagyok rájuk.

SK: *Van-e a zenekarnak ars poetica-ja? Mik a terveitek?*

TEVI: Hát...a *"Repülj dalom"* c. nótánkat a Laci kinevezte programdalnak, mert arról szól, hogy a zenénk minél több emberhez eljusson és megszeressék. Talán ez; igazából ezen még nem gondolkodtunk. Szeretnénk új albumot. Születtek már új nóták, de még nem fogjuk játszani őket, mert ki kell forrniuk. Ahhoz, hogy egy új lemez anyaga összeálljon szerintem minimum másfél év kell, hogy kidolgozott és ne összecsapott legyen. Folyamatosan koncertezünk és próbálunk minél több vidéki helyszínre is eljutni. Nyáron pedig szeretnénk minél több fesztiválon játszani.

Sok mindenről faggattam még Tevit, de sajnos terjedelmünk rövidsége nem engedett bővebb beszámolót. Élmény volt az interjú, és ezúton is köszönet, hogy ez így létrejöhetett. Bővebb információk, képek, a "programdal" szövege és a teljes interjú a rEvolution honlapon lesz hamarosan olvasható.

- Serial Killer -

GOTHIC FIRKÁK

Ebben a számunkban folytatom gondolataimat a szubkultúráról. A későbbi számokban szeretnék majd kitérni a zenei stílusok meghatározásaira, amiben lesz majd egy segítségem Kinga, aki a továbbiakban hozzájárul a lap tartalmához írásaival. A zenekarok jellemzői mellett, szeretnénk inkább gondolatokat, érzéseket közölni, közvetíteni, hiszen diszkográfiákat és biográfiákat mindenütt találni a témában.

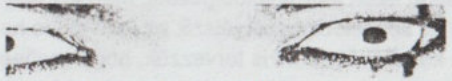

Hogyan alakulhatott ki a gót szubkultúra?

A gót elnevezés eredetileg a német törzs a gótok elnevezésből fakad, amit a regények úgy jellemeztek, hogy kultúrálatlan, barbár, vandál. Valójában a gótok és a gótikus stílus között nincs összefüggés. A gótika sokrétű, belső ellentmondásoktól feszülő gazdag világát kiterjesztették az építészetre, a művészetekre és költészetre, ami később párosult némi halálkultusszal és természetfölötti gondolattal. A "gótika megtalálta a világosságot a sötétségben". Az egész talán abból indulhatott ki, hogy elkezdődött egy vonzódás a múlt és a feledés, a gótika és a középkori dolgok iránt és ezt megpróbálták a mai korba átültetni a divaton, a zenén, a művészeteken és a költészeten keresztül. Felbukkant a romantika, a felvilágosodás és szimbolizmus, mint elrugaszkodás egy teljesen zárt és erőltetett társadalomtól. A régi letűnt korokat idéző ruhák, művészeti alkotások, versek, stb. hatást gyakoroltak a "ma emberére". Majd idővel ez keveredett a sötét, furcsa, misztikus és bizarr képzelőerővel. A romantikus és dekadens írók, mint például Shelley, Byron, Baudlaire és Verlaine prezentálták talán legjobban a "sötét birodalom" lelkiismeretét és érzéseit. A sötét kor szintén megmutatkozott a zenében és a vizuális művészetekben is, mint például Dali és Gigger is mesterien megtalálták a sötét erők és a művészi értékek közötti átmenetet. Összeolvadtak a lírai képek a terror, a horror, a pokol, a démonok, a misztikum és a halál gondolatával. A halál, mint elérhetetlen, egyszerre kegyetlen és szép költői képként tűnik fel, s megjelenik a "gótikus szörny" a vámpír, mint legendás gyilkos, akit diszkrét bája tipikus gótikus karakterré formált.

Éppen ezért lett kultusza Mary Shelley Frankesteinjének vagy Edgar Allan Poe műveinek vagy a modern kor Bram Stoker Drakulájának. Hamarosan a gótok kedvencévé vált a vámpír figurája mind a filmvásznon, mind a poétikában, mind a zenében. A zenekarok felöltötték a fekete gúnyát és mélabús hangzást produkáltak. Megjelentek a depresszív gondolatok; ezek azonban a világért sem jelentik azt, hogy a szubkultúra követői a reménytelenség, a zárkózottság, az elfeledettség és a depresszió bugyraiban élnek, és élő halottként bolyonganak a világban. Leginkább csak a múlt és a jelen kor sötét érzelemvilágát tükrözik, illetve próbálják formába önteni. Vannak negatív gondolatok, amik foglalkoztatják az embert és vannak pozitívak is, de talán a negatív gondolatokat könnyebb formába önteni, hitelesebben lehet körülírni, mint a túlcsordult boldogság és vidámság mozzanatait.

A költészetben oly sokszor megénekelt halál és sötétség gondolata bármennyire is morbidan hangzik, gyönyörű is tud lenni. Kifejezésmódja sokkal mélyrehatóbb és sejtelmesebb. A gót szubkultúra tehát a művészetekből fejlődött ki és alakult át egy életformává. A mai gótok nemcsak fekete "halálmadarak", hanem sokszor érző, gondolkodó és kreatív emberek is. Az elmúlás, a síron túli világ, a temetők - mint szimbólumok - mind kezdtek hozzátartozni ehhez az életformához. Kár lenne tagadni, hogy megjelent a negatív oldal is, teret nyert az okkultizmus és a szentségtörés is. Ezt sokan összetévesztik a pokolimádással, káosszal és pusztítással. Való igaz, hogy egyesekben felerősödött ez a gondolatmenet is, de szerintem mindent lehet szeretni, ha tudjuk használni, értelmezni és nem megyünk fejjel a falnak. Bizonyos mértékben a gonosznak tekintélye van, elég sötét és misztikus, talán ez az, ami közös lehet ebben. A gonosz nem attól gonosz, ahogy kinéz. Egy gyilkosról nem mondja meg senki, hogy gyilkos, nincs különös ismertető jegye. Nem hord fordított keresztet, és nem jár feketében, olyan, mint bármelyikünk. Ezek a külsőségek egyfajta ízlésvilágot tükröznek, a sötét középkor hangulatát idézik, egy olyan világot, ami távoli és megfoghatatlan. A negatívnak titulált jelképek, szimbólumok nem minden esetben jelentenek gonosz dolgot. A temetőknek is meg van a maga szépsége, varázsa, műemlék jellege és a tökéletes csend. Nem hiszem, hogy soha nem keltette fel a hétköznapi emberek érdeklődését a boszorkányok, vámpírok, misztikumok világa, ezek mindenkinek megmozgatják a fantáziáját valamilyen szinten. Ez nem bűn. Ezek nem egyértelműen a szubkultúra rovására írhatók, inkább sztereotípiákból fakadnak.

Vannak, akik összekeverik a démonokat a gót életstílussal. Félnek mindentől, ami rétegződik, ami eltér az általánosan elfogadott öltözettől, jelképektől és moráltól.

Elindult egy "mozgalom" ami összekötötte, a múlt korok a művészet és a zene szeretetét. Magyarországon talán a Cure láz begyűrűzésével indult meg ez a lavina. Emlékszem akkoriban nemigen volt ennyi lehetőség a hasonszőrű fiatalok számára. Eleinte csak a Fekete Lyukban működött egy klub, aztán néha más kis klubokban is felbukkant rendszertelenül. A műfaj kedvelői elkezdtek feketében járni, csipkés blúz, fehér zsabós ing, szoknyák, csipkekesztyűk. Mindenkit elbűvölt Robert Smiths pókhálóhaja vastag elmosódott sminkje fehér arca és sikoltozó énekstílusa, a Lullaby videoklipp remek, félelem keltő, mégis vicces képei és Robert nyilatkozatai. A legtöbben a Depeche Mode slágerein nőttek fel, a Cure valami újszerű volt, szomorkásabb, misztikusabb. A klubokban feltűntek "Nosferatu unokái" a legváltozatosabb harci díszekben. Jó érzés volt egy közösséghez tartozni, pláne egy olyan közösséghez, amely mind külsőségekben, mind mentalitásban különbözött a hétköznapi társaságoktól. Az utca embere sokszor kinevette őket, csúfolták, molesztálták és különféle jelzőkkel illeték. Állandó ellentét volt a más "hitvallású" emberek és közöttük. Sokszor érték és érik atrocitások a gótokat.

Abban az időben mindenki vámpírokról beszélt, temetőkbe járt és koponyákat gyűjtött. Évek teltek el így és a műfaj még mindig fenn tudott maradni, sőt talán tovább élni. Manapság egymás hegyén-hátán vannak a klubok, programok, rendezvények, rengeteg lehetőség nyílik a fiataloknak a dark zenei élet sűrűjében. Az együttesek száma is jelentős mértékben szaporodott. Annak idején még csak egy-két sötét banda volt a láthatáron, ma már számuk behatárolhatatlan. Az alapvető értékek nem változtak, talán az életkor igen. Sokan felnőttek azok közül, akik régen gótok voltak, családjuk lett vagy bármi más okból kénytelenek voltak felhagyni ezzel, még ha talán nehéz szívvel is. A különböző divatirányzatok gyorsan söpörnek végig, de vannak mégis olyanok, akiket nem söpör el a seprű és megmaradnak, mint gyökerek. Nem tudom megvetni azokat, akik mást választottak, mindenben van ráció és valahol meg tudom őket érteni. Ez a fajta életforma még mindig nem a legelfogadottabb és bizonyos helyzetekben, életkörülményekben változhat az ember mentalitása. Egy biztos, jó érzéssel tölt el, amikor a mai napig látok olyan embereket, akik felveszik a harci díszt, és ugyanolyan szívvel-lélekkel viszik tovább ezt a szubkultúrát. Fejet hajtok előttük, és szeretném, ha mindig meg tudnák őrizni eredetiségüket.

Ebben akarunk mi is résztvállalni és ezt az újságot mint fórumot is felhasználni a rétegzenék és szubkultúrák terjesztésére. A közeljövőben több segítségünk is lesz ebben. Megpróbálunk teret adni azoknak az embereknek akik ezt lelkesedéssel és teljes odaadással művelik. Egyfajta összefogást szeretnénk, hogy azok akik hasonló ízléssel bírnak és hasonlóan gondolkodnak egymásra találjanak. Köszönjük a segítséget mindenkinek aki részt vesz ebben és reméljük, hogy van új a nap alatt és nincs még leáldozóban a "kirekesztettek" világa.

- Serial Killer -

BULIAJÁNLÓ

DM-DARK EST
Süss fel Nap 2002. november 12. kedd
Cím: Budapest, Szt.István körút - Honvéd u. sarok
http://www.sussfelnap.hu/
Shape+elõzenekar

DEPECHE MODE FAN CLUB
2002. November 16. Szombat
Hely: Petõfi Csarnok
Nagyterem: Depeche Mode
Fellép: Casio Samples
web: http://www.depeche-mode.hu/
Kisterem: Electro/Industrial
Zene: S!Ck-Ram, U-Lab, Kraak
web: http://www.petoficsarnok.hu/

MOVIE DARK KLUB
2002. November 16. Szombat
Hely: Dunaújváros
Dark-Goth-Electro Zenék Estje

VÉGÁLLOMÁS KLUB
2002. november 16. szombat
DEPECHE MODE+DARK EST
Cím: Szombathely, Körmendi út 92.
T: 06-70-242-9056, 06-30-271-4863

NEKROMANTIKA
Dark-Goth-Electro Zenék Estje
2002. November 23. Szombat
Hely: Voodoo Music Klub, Csepel
FIELDS OF THE NEPHILIM NIGHT (Fields of the Nephilim, Rubicon, Nefilim...)
22.15-Hajnalig:
Dark-Goth-Electro Zenék
Fellép - a Nulladik Valtozat

NEW-WAVE TÁNCZ EST
***2002. November** 30. Péntek*
Hely: Voodoo Music Klub, Csepel
New-Wave,Electro,Szintipop, Futurepop
Zene: Archangel, Serial Killer, S!Ck-Ram, U-Lab
Audio-vizuális meglepetések, tombola, élményrengeteg
http://www.tar.hu/revolution
http://www.tar.hu/fucktory

CORVUS CORAX KONCERT
2002. December 09. hétfõ
a Music Planet ben Bécsben
Európai turné keretében az új lemez bemutatója.
http://www.corvuscorax.de/

2002.12.30. HUNGARIAN DEPECHE MODE FAN CLUB
NAGYTEREM: depeche mode - web: http://www.depeche-mode.hu/
KISTEREM: electro/industrial, zene: S!CK-RAM, U-LAB, KRAAK
hely: Petõfi Csarnok
web: http://www.petoficsarnok.hu/

Revolution Fanzine

Szerkesztették:
Hriczó Gábor - alias Archangel, Serial Killer és
Szelevényi Gellért (Gelka)
Borítót tervezte és rajzolta: Nikolett

Információ:

Tel:
Web: http://www.tar.hu/revolution
http://www.geocities.com/revoldal
Megjelenés: 2002.október 22.